

Věc C-144/10

Berliner Verkehrsbetriebe (BVG)

v.

JPMorgan Chase Bank NA, Frankfurt Branch

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
podaná Kammergericht Berlin)

„Soudní příslušnost v občanských věcech – Článek 22 bod 2 a článek 27 nařízení (ES) č. 44/2001 – Výlučná příslušnost soudů státu, ve kterém se nachází sídlo společnosti, k rozhodování o sporech týkajících se platnosti usnesení orgánů této společnosti – Rozsah – Žaloba, kterou se právnická osoba veřejného práva domáhá určení, že smlouva je neplatná z důvodu údajné neplatnosti usnesení jejích orgánů, která se týká uzavření této smlouvy – Překážka věci zahájené – Povinnost soudu, u něhož bylo řízení zahájeno později, přerušit řízení – Rozsah“

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. května 2011 . . . . . I - 3963

Shrnutí rozsudku

Soudní spolupráce v občanských věcech – Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Nařízení č. 44/2001 – Výlučná příslušnost – Spory týkající se společností a právnických osob

(Nařízení Rady č. 44/2001, čl. 22 bod 2)

Článek 22 bod 2 nařízení č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na spor, v jehož rámci společnost namítá, že se smlouvy vůči ní nelze dovolávat z důvodu tvrzené neplatnosti – pro porušení stanov – usnesení jejich orgánů, které vedlo k uzavření této smlouvy.

Uvedené ustanovení se vztahuje pouze na spory, jejichž primárním předmětem je platnost založení, nulita nebo zrušení společnosti nebo jiných právnických osob nebo sdružení právnických nebo fyzických osob či platnost

usnesení jejich orgánů. Jakákoli otázka platnosti rozhodnutí orgánů společnosti, která je účastnicí řízení, uzavřít smlouvu však musí být v rámci sporu smluvní povahy považována za akcesorickou. Předmět takového sporu smluvní povahy tudíž nemusí nutně mít zvláště úzký vztah se soudem, v jehož obvodě má sídlo účastník řízení, který se dovolává údajné neplatnosti usnesení svých vlastních orgánů. Podřídít tyto spory výlučné příslušnosti soudů členského státu, v jejichž obvodu má sídlo společnost, která je jednou ze smluvních stran, by tedy bylo v rozporu s řádným výkonem spravedlnosti.

(viz body 39, 41, 44, 47 a výrok)